

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า "การศึกษา" เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า เพราะการศึกษามีบทบาทในการพัฒนาคนอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในสังคมหนึ่ง ๆ ความสำคัญของการศึกษาต่อการพัฒนาคุณภาพของประชาชนนั้น ได้เป็นที่ตระหนักและยอมรับกันมากขึ้นทุกที จะเห็นได้จากได้มีการลงทุนอย่างสูงในด้านการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การศึกษาเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพเต็มที่เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศให้ได้รับความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์ 2526 : คำนำ)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา รัฐได้พยายามจัดการศึกษาให้ประชาชนอย่างทั่วถึงเพื่อให้สนองนโยบายด้านการศึกษาที่มุ่งให้ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคหรือมีโอกาสได้รับการศึกษาตามสมควรแก่ศักยภาพ ดังจะเห็นได้จากความพยายามของรัฐในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนทุกประเภท รวมทั้งการให้ความสนใจสนับสนุนทางด้านการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิเศษต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กเหล่านั้นมีความสามารถช่วยเหลือตนเองและเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมได้ แต่กระนั้นก็ตาม รัฐก็ยังมีได้มีการจัดบริการทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมเด็กพิเศษอีกประเภทหนึ่ง ได้แก่ เด็กที่มีความสามารถสูงหรือที่เรียกว่า "เด็กสามารถพิเศษ" (gifted and talented child) เท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่เด็กประเภทนี้จะเป็นบุคคลที่มีส่วนช่วยสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นที่ประจักษ์กันมานานแล้วว่า เยาวชนที่ฉลาดจะสามารถนำชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้ดังที่ทบวงมหาวิทยาลัย ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย (2527:1) กล่าวว่า ประชากรที่มีความสามารถพัฒนาประเทศได้นั้นย่อมจะต้องมีความเฉลียวฉลาด มีความสามารถเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มสูง รู้จักคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาได้ จึงจะนำประเทศไปสู่ความก้าวหน้าต่าง ๆ ได้สำเร็จ

ฉะนั้น การจัดบริการทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถสูงให้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่จนถึงขีดสูงสุด จึงนับเป็นอีกก้าวหนึ่งที่น่าสนใจและ

สำคัญยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นการขยายงานที่ชัดเจนขึ้นในด้านการศึกษาพิเศษแล้ว ยังเป็นการศึกษาที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์คล้ายจุดหมายที่แตกต่างไปจากเดิมอีกด้วย ดังที่ ล้วน สุขบาง (2516 : 34) ใ้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดโครงการ เรียนสำหรับเด็กที่มีความสามารถสูงไว้ว่า เด็กที่มีความสามารถสูงควรได้รับการเอาใจใส่ และทางโรงเรียนควรจัดโครงการเรียนเป็นพิเศษให้แก่เด็กเหล่านี้ เพื่อให้เขาพัฒนาความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ ถ้าโรงเรียนไม่จัดโครงการพิเศษให้แก่เด็กเหล่านี้โดยปล่อยให้เขาเรียนเนื้อหาวิชาที่มีความยากง่ายเหมือนกับเด็กระดับปกติธรรมดาแล้ว สิ่งที่ยืนยันจะไม่ทำลายความสามารถของเด็ก ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน การปฏิบัติเช่นนี้เท่ากับเป็นการยอมรับโดยปริยายว่า เด็กที่มีความสามารถสูงไม่มีลักษณะอะไรที่แตกต่างจากเด็กปกติธรรมดา หากใดนึกไม่ว่า เด็กที่มีความสามารถสูงนั้นแม้จะมีจำนวนน้อย แต่เมื่อเด็กเหล่านี้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ก็อาจเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ได้

กล่าวได้ว่าประเทศไทยมีเด็กที่มีความสามารถสูงอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของอาร์ วังสินธ์ (2527 : 2) ที่กล่าวว่า เด็กที่มีความสามารถสูงในต่าง ๆ มีอยู่ในทุกประเทศ ทุกสภาพสังคมและเศรษฐกิจ และลักษณะความสามารถสูงนี้ อาจจะปรากฏเด่นชัดเพียงคนเดียว หรือหลาย ๆ คนก็ได้ ตัวอย่าง: เด็กที่มีความสามารถสูงในประเทศไทยได้แก่ เด็กหญิงสมปรารถนา ละครการโกศล อัจฉริยะทางดนตรีและนาฏศิลป์ เด็กหญิงนิภา แซ่ลิ้ม จิตรกรรุ่นจิ๋วของไทย เด็กชายพิชิต ศิริวรรณ เป็นเด็กอัจฉริยะอายุเพียง 9 ขวบที่สามารถเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในขณะที่เพื่อน ๆ ระดับอายุเดียวกันเพิ่งเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น

ในปัจจุบันนี้ ได้มีบุคคลและหน่วยงานหลายฝ่ายของประเทศเริ่มให้ความสนใจต่อการจัดบริการทางการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความสามารถสูงอย่างจริงจังมากขึ้นมีโครงการหลายโครงการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเสาะแสวงหา พัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถสูงเหล่านี้ ได้แก่ โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานหลายฝ่ายคือ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (สสวท.) เป็นต้น โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาทาง

พัฒนาและส่งเสริมบุคคลที่มีความสามารถสูง ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาที่
ประเทศต้องการ และนอกจากโครงการนี้ ยังมีโครงการส่งเสริมการศึกษาเพื่อเด็กปัญญา
เลิศ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นต้น (อนันต์
จันทร์ทวี, บรรยาย)

เด็กที่มีความสามารถสูงนี้ จะมีลักษณะนิสัยและคุณสมบัติที่เป็นความสามารถเฉพาะ
ตัวเด่น ๆ อยู่หลายประการ ซึ่งลักษณะนิสัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยเอื้อให้การจัดการทางการ
ศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่คาดหวังไว้อย่างเต็มที่ ลักษณะนิสัยดังกล่าวได้แก่

1. มีบุคลิกภาพทางอารมณ์สูงและมีประสาทรับรู้ที่ไวเป็นพิเศษ
2. มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างเข้มข้น ชอบแสวงหาสิ่งที่ท้าทายความคิดอ่าน
3. มีความสามารถแก้ปัญหาและมีความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ในระดับสูง
4. มีแรงผลักดัน วิริยะพากเพียรที่จะทำงานให้สมบูรณ์ปราศจากที่ติ
5. มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าเด็กปกติคือ

5.1 สามารถใช้คำต่าง ๆ ได้มากและถูกต้องตั้งแต่อายุยังน้อย

5.2 มีความสามารถทางภาษาสูง กล่าวคือ สามารถใช้ประโยคชนิดต่าง ๆ
ได้ และสามารถเล่าเรื่องที่คิดขึ้นเองหรือเล่าเรื่องที่ไต่ฟังจากคนอื่นได้ตั้งแต่อายุยังน้อย

5.3 สนใจและชอบอ่านหนังสือและอ่านได้เร็ว

5.4 สามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้มากและกว้างขวาง

5.5 สามารถจดจำสิ่งที่ไต่ฟังหรืออ่านได้ภายในระยะเวลาอันสั้น

ในด้านการอ่านของเด็กที่มีความสามารถสูงนี้ ไก้มีผู้ศึกษาไว้หลายท่านดังนี้

ลวัน สุขบาง (2516 : 12 - 14) พบว่า เด็กที่มีความสามารถสูงจะมีพัฒนา
การด้านการอ่านรวดเร็วกว่าเด็กในระดับอายุเดียวกัน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (เอกสารสัมมนา :
16 - 18 ธันวาคม 2524) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของเด็กที่มีความสามารถสูงว่า เป็นผู้ที่
อ่านหนังสือได้เร็วตั้งแต่เยาว์วัย และอ่านได้อย่างแตกฉาน ใจกว้างสูง เกินวัยและรู้คำมาก
มาย มีสมาธิสูงก็เยี่ยมและมีความสนใจอันกว้างขวางลึกซึ้ง

เทอร์แมนและโอเคน (อ้างถึงในอาร์ รังสินันท์ 2527 : 26) ได้กล่าวถึง
ความสนใจในการอ่านของเด็กที่มีความสามารถสูงว่า เด็กที่มีความสามารถสูงมักอ่านหนังสือ

ไต่คว้าเก็บทั่วไป และส่วนใหญ่ชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง สนใจอ่านและอ่านเพื่อความ
 พินิจพิจารณา และชอบอ่านหนังสือทางด้านวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ การท่องเที่ยว
 นิทานพื้นบ้าน นวนิยายที่ให้ความรู้ บทกวี หนังสือประเภทที่ให้ความรู้ หนังสือประเภท
 มัจจุภัยและนักสืบ เป็นต้น และก่อนที่จะมีอายุครบ 10 ปี เด็กเหล่านี้จะรู้จักอ่านและสนใจ
 พจนานุกรม สารานุกรม และแผนที่

ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น แต่เดิมหลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช
 2503 ได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับที่ต้องเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่
 เท่าที่นำมาตลอดช่วงเวลาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร เก่านั้น ผลที่ได้
 รับจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจนักด้วยมีปัญหาหลายประการ
 ที่แก้ไขไม่ได้ เช่น ปัญหาคุณภาพครู คำราเรียน วิธีสอน และจำนวนนักเรียน (กระทรวง
 ศึกษาธิการ, ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525: 7-10) เด็กนักเรียนไทยยังมีความสามารถในการ
 การอ่านจับใจความค่าเมื่อเทียบกับความสามารถในด้านการจดจำหลักไวยากรณ์ ดังที่ สุโร
 พงษ์ทองเจริญ (2520 : 1) ได้กล่าวถึงผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยตาม
 หลักสูตรพุทธศักราช 2503 ว่า แม้ว่าการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทยจะได้เริ่มมานาน
 แล้วโดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้วางหลักสูตรบังคับให้นักเรียนทุกคนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ซึ่งหมายถึงว่านักเรียนได้เรียนภาษา
 อังกฤษมาแล้วเป็นเวลา 6 ปี เป็นอย่างน้อย แต่นักเรียนส่วนมากทั้งภาษาอังกฤษเกือบจะไม่
 รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านหรือทำความเข้าใจ
 ใจเนื้อความที่ตนอ่านโดยฉับพลันทันทียังคงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้คำศัพท์น้อยและไม่สามารถจะ
 เขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองเวลาไปโดยโดยสิ้นไม่คุ้มค่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของการเรียนการสอนภาษา
 ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรเดิม และแสดงถึงการลงทุนไม่คุ้มค่าซึ่งอาจจะสรุปได้ว่ามีสาเหตุมาจาก
 วิธีการสอนที่มุ่งเน้นแต่ในด้านโครงสร้างของภาษา คำศัพท์และไวยากรณ์ และวิธีการสอน
 อ่านที่มักจะใช้วิธีแปลเนื้อเรื่องให้นักเรียนทั้งหมดโดยนักเรียนไม่ได้ใช้ความคิดหรืออ่านเข้าใจ
 เรื่องด้วยตนเอง เป็นวิธีสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง (teacher center) นักเรียน
 มีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อยมาก ที่สำคัญคือ การสอนอ่านอังกฤษโดยทั่วไปยังขาดกิจกรรม
 ส่งเสริมการอ่านที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ซึ่งนับเป็นการสอนที่ขาดคุณภาพ

ฉะนั้น ในปีพุทธศักราช 2518 กระทรวงศึกษาธิการจึงมีคำวิ ในการยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และให้เริ่มสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแทน แต่การยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาทำกันไ้ไม่นานนัก ก็มีผู้เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษและเรียกร้องให้มีการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตามเดิม ดังนั้น ในปีพุทธศักราช 2523 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศเพิ่มโครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษา 2521 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมมี 4 กลุ่มอันได้แก่ กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มที่เพิ่มเติมขึ้นนั้นเรียกว่า กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งประกอบด้วยวิชาเลือก 2 ประเภทคือ ภาษาอังกฤษและวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

หลังจากที่วิชาภาษาอังกฤษได้กลับเข้ามาเป็น วิชาหนึ่งในหลักสูตรปัจจุบันแล้วก็ ได้มีการ เปลี่ยนแปลงแนวความคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพที่สุด แนวคิดใหม่ในวิธีสอนภาษาอังกฤษโดยสรุปมีดังนี้คือ

1. มุ่งใหญ่เรียนใช้ภาษาได้จริงตั้งแต่ต้นในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง
2. ทำให้ใหญ่เรียนเกิดการ เรียนรู้ซึ่งผู้เรียนแสดงออกทางการแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. การเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือในการฝึกและให้นักเรียนได้ใช้ภาษา
4. ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน
5. เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษา

(กระทรวงศึกษาธิการ, ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525 : 10)

ในค่านการสอนอ่านจับใจความคามหลักสูตรปัจจุบันนั้น ได้วางจุดประสงค์ในการสอนอ่านและวิธีการสอนอ่านที่แตกต่างไปจากเดิมมากเช่นกัน จากจุดประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปัจจุบันอันได้แก่

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา

3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

4. เพื่อมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล

ทำให้เกิดแนวการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ดังนี้

1. สอนทักษะพื้นฐาน ซึ่งหมายถึงจุดประสงค์จะให้ผู้เรียนมีความสามารถดังนี้

- ก. สามารถฟังและเข้าใจความหมายของคำและประโยคภาษาอังกฤษ
- ข. สามารถใช้คำพูดและเลือกใช้ถ้อยคำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายตามต้องการ
- ค. สามารถอ่านในใจและจับใจความได้และสามารถอ่านออกเสียงให้ผู้อื่น

เข้าใจได้

ง. สามารถเขียนคำและประโยคเพื่อสื่อความหมายได้

2. สอนให้ผู้เรียนเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งหมายความถึง

ก. ฝึกการสังเกตลักษณะทางภาษา รวมทั้งฝึกการสรุปความคิดและกฎเกณฑ์การใช้ภาษาควย

ข. เรียนรู้วัฒนธรรมของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ

3. สอนภาษาอังกฤษให้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน หมายถึง

ก. ความรู้ที่นักเรียนได้รับในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 นี้ สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาได้ หรือ

ข. นำความรู้ที่มีอยู่นั้น ไปใช้ในการประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย

ค. เป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาอังกฤษต่อในหลักสูตร การศึกษานอกระบบได้

ง. รู้จักเครื่องมือที่จะศึกษาควยตัวเองได้

4. สอนให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง ทั้งนี้หมายถึง

ก. สอนให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ

ข. ทำให้ผู้เรียนทราบว่าตนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายกับคนต่างชาติได้

ค. ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษ มีความภูมิใจและมีความกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษ ในการติดต่อด้วยการพูด หรือการเขียนได้

(กระทรวงศึกษาธิการ, ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525 : 11 - 12)

และในทางการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ได้กำหนดจุดประสงค์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ประสมอักษรและอ่านออกเสียงได้
2. สามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้
3. สามารถใช้พจนานุกรมได้

นอกจากนี้ยังได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือ คำและข้อความที่ถูกต้องของคำ
จังหวะและวรรคตอน

2. การอ่านเรื่องที่ซับซ้อนและรูปประโยคภายในวงที่กำหนด เนื้อเรื่อง
เหมาะสมกับวัย

3. การอ่านในใจเพื่อจับใจความ

4. การใช้พจนานุกรม

(เอกสารหมายเลข 2, เอกสารประกอบการประชุมชี้แจงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 พ.ศ. 2521 วันที่ 9 - 21 มกราคม 2525 ศูนย์พัฒนาหลักสูตรกรมวิชาการ)

นอกจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านจุดประสงค์ แนวคิดและเนื้อหาแล้ว การสอนอ่านตามหลักสูตรใหญ่ก็ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน จากวิธีการสอนอ่านและแปลซึ่งเน้นเนื้อหาไปเป็นวิธีสอนแบบจัดกลุ่ม ซึ่งเน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นเครื่องมือในการฝึก และให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสอ่านเรื่องและทำความเข้าใจเรื่องด้วยตนเอง นักเรียนจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น

ถึงแม้ว่า การสอนอ่านจับใจความในหลักสูตรปัจจุบัน จะได้เปลี่ยนแปลงวิธีสอนจากเดิมไปมาก เพื่อให้การสอนอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในสภาพความเป็นจริง การสอนอ่านในปัจจุบันก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จะเห็นได้จากการศึกษาของ สุนทรเทียร แกมณี (2524 : 101) ในเรื่องการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตร

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพบว่า ทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียน
ยังอยู่ในระดับอ่อนมาก สาเหตุเพราะขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่เหมาะสม เด็ก
มีส่วนร่วมในกิจกรรมการอ่านน้อยมาก นักเรียนไม่ใคร่คิดและทำความเข้าใจเรื่องด้วยตนเอง

สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้
ยังมีใคร่มีการส่งเสริมนักเรียนในชั้นใหม่ให้การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความมากเท่าที่ควร
ความสามารถในการอ่านจับใจความนี้เป็นสิ่งที่ยากที่จะสร้างให้เกิดขึ้นในทันทีทันใดได้
หากแต่ต้องค่อย ๆ สร้างเสริมและวางพื้นฐานมาเป็นลำดับขั้นโดยอาศัยระยะเวลาในการ
ฝึกฝน ดังที่ อักขร รุ่งมณี (2524:22) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านว่า
นักเรียนที่มีพื้นฐานฐานการอ่านเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน จะมีความเข้าใจในการ
อ่านแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ กัลลแมนและคณะ (Dallman and others,
1974:166) ยังได้ให้ความเห็นในเรื่องการอ่านจับใจความว่า พื้นฐานของการอ่าน
จับใจความเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้การอ่านแต่ละครั้งบรรลุจุดหมายที่วางไว้
แต่พื้นฐานของการอ่านจะค่อย ๆ เจริญขึ้นมาเป็นลำดับตั้งแต่ขั้นต่ำสุดคือ เข้าใจ
ข้อเท็จจริงเป็นการอ่านเอาเรื่อง จนถึงขั้นสูงคือขั้นวิจารณ์ประเมินค่าซึ่งความเจริญ
ดังกล่าวจะค่อย ๆ สร้างสมขึ้นจากการฝึกอ่านเป็นประจำ นั่นคือ ถ้านักเรียนได้รับการ
ฝึกฝนอ่านอยู่บ่อย ๆ ก็จะสามารถมีทักษะในการอ่านจับใจความที่ขึ้นได้ และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีระดับ
ความสามารถในการ เรียนสูงกว่าเด็กอื่น ก็ยังต้องมีการส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถ
ด้านทักษะการอ่านจับใจความให้เหมาะสมกับความสามารถของเขาอย่างเต็มที่ขึ้นไปอีก
ดังที่ อาร์รี รังสินันท์ (2527:28-29) กล่าวว่า เด็กที่มีความสามารถสูงจะมีแรงจูงใจ
ภายใน มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทำ และมีความตั้งใจทำงานให้สมบูรณ์และ
เหนือกว่ามาตรฐานและมักแข่งขันกับตนเอง บรรยากาศที่ดี และความเข้าใจในเรื่องนี้
ของพ่อ แม่ และครู จะมีผลต่อการพัฒนาความฉลาดและความสามารถของเด็กได้

ในค่านลำดับขั้นของทักษะการอ่านจับใจความนั้น บารเรทท์ (Barrett 1960
อ้างถึงใน Robinson 1968 : 8 - 25) ได้จัดลำดับขั้นของทักษะการอ่าน โดย
อาศัยการแบ่งประเภทวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (taxonomy of education
objectives) ของบลูม (Bloom) ได้ 5 ชั้น ดังนี้คือ

1. ระวังการอ่านตามตัวอักษร เป็นระวังการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความรายละเอียด และลำดับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
2. ระวังการจัดเรียงเรียงใหม่ เป็นระวังการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ และเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่คนอ่านทั้งหมด
3. ระวังให้ความคิดเห็น เป็นระวังการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถนำความคิดเห็นและรายละเอียดที่ได้จากเรื่องที่อ่านมาประกอบกับความคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนตัว เพื่อสรุปให้ข้อวินิจฉัย หรือสนับสนุนรายละเอียดของเรื่องที่อ่านและสามารถตีความของภาษาซึ่งมีได้ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
4. ระวังประเมินผล เป็นระวังการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถตัดสินและประเมินผลด้วยตนเองว่า เรื่องที่อ่านนี้มีอะไรเป็นข้อเท็จจริง (facts) อะไรเป็นจินตนาการ (fantasy) อะไรเป็นความคิดเห็น (opinions) ตลอดจนสามารถประเมินผลความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน
5. ระวังความซาบซึ้ง เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุดคือ มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง ตามภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์และการแสดงออกทางอารมณ์จากการอ่านเรื่องราว

ทักษะการอ่านทั้ง 5 ระดับนี้ มีความสำคัญมากในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพได้ แต่โดยทั่วไปการสอนอ่านจับใจความในโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านได้ไม่ครบ 5 ระดับ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะพัฒนาทักษะการอ่านถึงระดับที่ 5 ได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมักจะฝึกทักษะการอ่านให้นักเรียนได้เพียงระดับที่ 1, 2 เท่านั้น ส่วนการฝึกฝนทักษะการอ่านในระดับ 3, 4 และ 5 ซึ่งเป็นระดับที่ยากขึ้นไปยังมีได้กระทำกัน แต่สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น การฝึกฝนทักษะการอ่านระดับที่ยากเหล่านี้ น่าจะกระทำได้ไม่ยากนัก

ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเหล่านี้ ควรจะได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถตามระดับสติปัญญาของคนอย่างเหมาะสม และเนื่องจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

กำลังริเริ่มจัดโครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถสูงขึ้นไปการศึกษา 2530 ใต้
โครงการส่งเสริมเด็กสามารถพิเศษ ซึ่งมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อส่งเสริมนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนเหล่านี้มีโอกาสพัฒนาความสามารถ
ทางการเรียนอย่างเต็มที่ และเพื่อเผยแพร่และเป็นแหล่งบริการแก่คณะครูศาสตร์และ
สถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเด็ก (สาขาคหุฬา ฝ่ายประถม, เอกสารประกอบการประชุม
โครงการส่งเสริมเด็กสามารถพิเศษ 2527) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะจัดกิจกรรมเสริมทักษะ
การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาขาคหุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์
แก่ทางโรงเรียนในค่านแนวทางในการจัดการส่งเสริมนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ และยังเป็นส่งเสริมนักเรียนให้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในค่านทักษะ
การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วย

นอกจากนี้ยังอาจเป็นแนวทางสำหรับครูและบุ๋เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ
ในค่านการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ให้เหมาะสมกับความสามารถ
ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาของค่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาขาคหุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในค่าน

1. ผลสัมฤทธิ์ค่านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนและบุ๋ปกครองเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะการอ่าน

จับใจความภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานการวิจัย

กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนา
ความรู้ความสามารถในค่านการอ่านจับใจความของ เด็กค่นที่ สมิธและจอห์นสัน (Smith and
Johnson 1976 : 20 - 27) กล่าวว่า การจัดโปรแกรมการสอน มีอิทธิพลต่อการอ่าน
ของค่นมากเพราะในการเรียนสอน นอกจากจะขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและอุปกรณ์แล้วยังต้อง
พิจารณาถึงการเลือกกิจกรรมและค่นที่ค่านที่เหมาะสมด้วย ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ

ประกอบ กาญจนการุณ (2523 : 23) ซึ่งกล่าวถึงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการอ่านว่า การจัดการ เรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่านจะมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กมาก นอกจากจะขึ้นอยู่กับวิธีสอนและอุปกรณ์แล้ว ยังต้องพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการจัดการ เรียนการสอนและ เลือกกิจกรรมที่เหมาะสม การเลือกสิ่งที่จะให้เด็กอ่านให้เหมาะสมและการจัดการ เรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กด้วย กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความนี้ช่วยให้เกิดการพัฒนาค้นหาความคิดเห็นแก่นักเรียนและ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ โดยเหตุที่เด็กที่มีความสามารถสูงมีคุณสมบัติที่ดีทางการอ่านหลายประการ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนากิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้ถี่และเข้มข้นกว่าเด็กปกติ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า

ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละระดับการอ่าน หลังจากได้รับกิจกรรมเสริมทักษะจะสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2528 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองรวมทั้งหมด 6 สัปดาห์ โดยใช้เวลาหลังจากเลิกเรียนแล้วสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 18 ชั่วโมง (54 คาบ) แบ่งเป็นเวลาเรียน 13 ชั่วโมงและเวลาประเมินผล 5 ชั่วโมง

3. กิจกรรมที่จัดได้สร้างให้สอดคล้องกับลำดับขั้นของทักษะการอ่านจับใจความของบาทะทั้ง 5 ขั้นได้แก่ การอ่านตามตัวอักษร การจัดเรียงใหม่ การให้

ความคิดเห็น การประเมินผล และความซาบซึ้ง

ขอทดลอง เบื้องต้น

1. แผนการสอนอ่านจับใจความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ถือว่ามีความสอดคล้องกับลำดับขั้นของทักษะการอ่านทั้ง 5 ระดับ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มีความตรงตามจุดประสงค์ของแผนการสอนดังกล่าว และผ่านการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จึงถือว่ามีความภาพ

เพียงพอที่จะวัดความสามารถของนักเรียนได้

3. การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน ถือว่าเป็นการทำอย่างเต็มความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความที่ได้จึงสามารถวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้

4. การตอบแบบสอบถามของตัวอย่างประชากร ถือว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริงและเชื่อถือได้ จึงสามารถประเมินกิจกรรมที่จัดขึ้นได้

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจไม่สมบูรณ์หรือคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมการขาดเรียนของนักเรียนได้ การขาดเรียนนี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อประสิทธิภาพที่นักเรียนได้รับและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ 13 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ 5 ฉบับ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและบุคลากรเกี่ยวกับกิจกรรม 3 ชุด แผนการสอนดังกล่าวอาศัยคำศัพท์และรูปประโยคในหนังสือ English Is Fun Book I-IV เป็นแนวทางในการสร้างและมีจุดประสงค์ของแผนการสอนสอดคล้องกับลำดับขั้นของทักษะการอ่านทั้ง 5 ของบารเรทท์

3. นำแผนการสอนและแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาคำถามความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของแผนการสอน และในคำานของส่วนวนภาษา แล้วปรับปรุงแผนการสอนและแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำแบบทดสอบแต่ละฉบับไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 30 คน นำผลการทดสอบมาทำการวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาความสัมพันธ์ความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบไว้ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.1 - 0.5 และมีค่าอำนาจจำแนกไม่คิดลบ

4. กำหนดคะแนนเกณฑ์ของแบบทดสอบแต่ละฉบับให้สูงกว่า คะแนนสูงสุดที่นักเรียนทำได้ประมาณ 5% ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ยังไม่ได้รับกิจกรรมเสริมทักษะแก้ไขเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยหลักสูตรที่เข้มข้นกว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนของตัวอย่างประชากรจริงใดคะแนนเกณฑ์ดังนี้

- ฉบับที่ 1 คะแนนเกณฑ์ 75%
- ฉบับที่ 2 คะแนนเกณฑ์ 70%
- ฉบับที่ 3 คะแนนเกณฑ์ 70%
- ฉบับที่ 4 คะแนนเกณฑ์ 70%
- ฉบับที่ 5 คะแนนเกณฑ์ 65%

5. คัดเลือกตัวอย่างประชากร โดยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 อยู่ในระดับ 4 ได้ตัวอย่างประชากรรวมทั้งสิ้น 30 คน

6. ทำการสอนตัวอย่างประชากรทั้งหมดตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นใช้เวลาสอนนอกเวลาเรียนปกติคือ หลังจากเลิกเรียนแล้วสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 3 คาบ รวมระยะเวลาที่สอน 54 คาบ หลังจากสอนครบแผนการสอนแต่ละระดับแล้ว ให้ตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ และตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของกิจกรรมระดับนั้นทุกครั้ง จนกระทั่งครบ 5 ระดับ

7. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ให้ตัวอย่างประชากรและผู้บริหารของตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถามความคิดเห็นโดยทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม ได้แก่ จำนวนครั้งที่นักเรียนเข้าเรียน ความตั้งใจเรียน ผลงาน ฯลฯ

8. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละฉบับมาวิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าสถิติเบื้องต้นคือคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นด้วยการทดสอบค่าที (t - test) ทหาร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละชุดมาวิเคราะห์โดยใช้การร้อยละ แล้วปรับปรุงแผนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษให้สมบูรณ์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะการอ่านจับใจความหมายถึง ความสามารถในการอ่านเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งจะพัฒนาขึ้นได้ตามลำดับขั้นของทักษะการอ่านจับใจความของบารเรททั้ง 5 ขั้น ได้แก่

1. ระดับการอ่านตามตัวอักษร เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความ รายละเอียด และลำดับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้

2. ระดับการจัดเรียงเรียงใหม่ เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ และเรียงเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่ตนอ่านทั้งหมด

3. ระดับให้ความคิดเห็น เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถนำความคิดเห็น และรายละเอียดที่ได้จากเรื่องที่อ่านมาประกอบกับความคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนตัว เพื่อสรุปให้ข้อวินิจฉัย หรือสนับสนุนรายละเอียดของเรื่องที่อ่านและสามารถตีความของภาษา ซึ่งมีไวยากรณ์ในเรื่องที่อ่านได้

4. ระดับประเมินผล เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถตัดสินและประเมินผลด้วยตนเองว่า เรื่องที่อ่านนี้มีอะไรเป็นข้อเท็จจริง (facts) อะไรเป็นจินตนาการ (fantasy) อะไรเป็นความคิดเห็น (opinions) ตลอดจนสามารถประเมินผลความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน

5. ระดับความซาบซึ้ง เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุดคือ มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง ตามภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์และการแสดงออกทางอารมณ์จากการอ่านเรื่องราว

กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดให้ผู้เรียนนอกเวลาเรียนปกติ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในค่านี้อาณาเกี่ยวกับทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวาง และได้พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในระดับที่สูงยิ่งขึ้นกว่าเรียนในชั้นเรียนปกติ เพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมทักษะการอ่านทั้ง 5 ระดับ ตามลำดับขั้นการอ่านของบารเรท

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในวันประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2527 อยู่ในระดับ 4 ตลอดปีการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึงคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลของการจัดกิจกรรม หมายถึงผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึงคะแนนที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ซึ่งการสร้างเกณฑ์พิจารณาจากการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ยังไม่ได้รับกิจกรรม ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเข้มข้นกว่าโรงเรียนของตัวอย่างประชากรจริง ทั้งนี้เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปประกอบการพิจารณาสร้างเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนภาษาอังกฤษ แล้วกำหนดคะแนนเกณฑ์ที่สูงกว่าคะแนนสูงสุดที่นักเรียนทำได้ประมาณ 5%

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ตัวอย่างแผนการสอนและแบบทดสอบเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เป็นการส่งเสริมนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มีโอกาสพัฒนาความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ และได้เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล
3. เป็นแนวทางแก่โรงเรียนในด้านการจัดโครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป
4. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการนำกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านนี้ไปดัดแปลงปรับปรุง เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในชั้นของตนต่อไป
5. เป็นเครื่องกระตุ้นหรือให้ชอคิดแก่ครูและผู้เกี่ยวข้องในการสอนภาษาอังกฤษให้เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและส่งเสริมการใช้กิจกรรมลักษณะนี้ เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการอ่านจับใจความให้แก่เด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป